

VEOKs formand Kaare Rübner Jørgensen orienterer

Indhold

1. Rom: Statue af Johannes Paul II
2. Vatikanet: "Nye" regler for påklædning
3. Vatikanet: Hvad koster det at blive kardinal
4. Italien: Oprettelse af en exorcisme-hotline
5. USA: Økumenisk sogn og messe truet
6. USA: Universitet trækker ansættelse tilbage
7. USA: Vatikanet smider Father Bourgeois på porten
8. USA: Dokumentarfilmen: "Mea maxima culpa"
9. Chile: Biskop trådt tilbage pga. seksuelt misbrug af en dreng
10. England: Ansvaret for sexovergreb
11. Schweiz: To reformudtalelser

1. Rom: Statue af Johannes Paul II

Tiderne har sandelig ændret sig. Engang var den romerske befolkning så trofaste over for paven, at kisten med den afdøde Pius IX's lig måtte transporteres fra Vatikanet til Laterankirken om natten under militær eskorte af angst for, at befolkningen skulle tage kisten og smide den i Tiberen. I dag har man rejst en fem meter høj bronzestatue af Johannes Paul II foran Termini-stationen i Rom.

Nu er det kommet frem, at kunstneren Oliviero Rainaldi har måttet ændre statuen inden dens afsløring i maj 2011. Den oprindelige statue fremstillede nemlig den afdøde pave som en streng mand med Mussolini-træk.

Den nuværende statue til venstre, den oprindelige til højre

Er borgmester Gianni Alemanno fra partiet Alleanza Nazionale (et konservativt parti, dannet af den tidligere nyfascist Gianfranco Fini) godt tilfreds med ændringen, giver andre udtryk for deres ubehag. ”Man har gjort den værre, nu ligner han endnu mere Mussolini,” siger en, mens en anden mener, at statuen snarere forestiller en figur fra den amerikanske science fiction-film *Star Trek*. Selv synes jeg ud fra fotografiet at dømme, at paven er fremstillet som en person, der ser ned på folk (”hvad er det for noget småkravl, der kryber rundt dernede”) - hvilket ikke noget positivt billede af den afdøde pave. Men hvordan statuen end tolkes, er 86% af den romerske befolkning utilfreds med den. Det viser en meningsmåling, foretaget af den italienske avis *La Repubblica*.

(Kilde: *The Independent* 19. november 2012)

2. Vatikanet: ”Nye” regler for påklædning

Før koncilet var det sådan, at gejstlige skulle være iført kjole eller ordensdragt, når de færdedes inden for Roms middelalderlige bymur. Den regel forsvandt med koncilet. Den 15. oktober har statssekretær kardinal Bertone imidlertid beordret, at alle gejstlige, der arbejder i Vatikanet, skal være iklædt sort præstekjole, for som det hedder i hans direktiv, det er kjolen, der gør en til præst. Ved mere formelle og officielle lejligheder, fx når paven er til stede, skal biskopper og monsignorer være iført kjole med røde knapper og mavebælte (fascia). Da så godt som alle ansatte i Kurien allerede overholder disse regler, synes det primært at være møttet på gejstlige, der udefra besøger Vatikanet.

(Kilde: *Vatican Insider* 16. november 2012)

3. Vatikanet: Hvad koster det at blive kardinal

Som omtalt i medierne har pave Benedikt den 24. november udnævnt seks nye kardinaler. Det har fået *Vatican Insider* til at undersøge, hvad det koster at blive kardinal - sådan rent tøjmessigt. Prisen for den røde kjole er omkring 800 euros og for den sorte kjole med rød snorekantning 600 euros. Skal den røde kjoles 33 knapper være snoede og ikke stofknapper, må de laves i hånden, så det koster ekstra 20 euros for hver knap. Den røde skulderkappe (mozzetta) koster 200 euros. Prisen for det røde mavebælte (fascia) er omkring 200 euros. Den røde og gyldne snor, hvori brystkorset hænger, koster 80 euros. Endelig er der den trekantede hat (biretta), der koster mellem 80 og 120 euros, og de røde sokker til en pris af 15 euros. Da en kardinal normalt anskaffer sig to styks af det hele, må han regne med en udgift på mellem 4 og 5.000 euros (30-37.000 kr.). Udgifterne stiger dog yderligere, hvis han også anskaffer sig en fodlang kappe (farraiola) og en cappa magna, der vist er ved at komme ind i varmen igen hos de modebevidste kardinaler og biskopper. Prisen på de to beklædninger er ikke omtalt, men billige er de næppe. Men så kan den nye kardinal også glæde sig over, at hans nye guldring er en gave fra paven. (Kilde: *Vatican Insider* 22. november 2012)

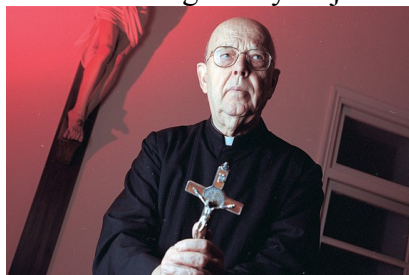

Jo, tøj skaber folk, som det hed i en reklame, da jeg var barn. Men man kan nu ikke lade være med at tænke på de ønsker, flere biskopper anført af biskop Helder Camara fra Brasilien fremkom med under koncilet: biskoppernes og kardinalernes tøj burde være mere ydmygt, så de ikke klædte sig som renæssancefyrster. Selv gik Helder Camara i en enkelt sort præstekjole. Hans opfordring til, at biskopperne på koncilet desuden indsamlede deres guld Kors og lod dem erstatte af et trækors, vandt heller ikke gehør.

4. Italien: Oprettelse af en exorcisme-hotline

Djævelen er virkelig aktiv i det moderne italienske samfund. Det mener i hvert fald flere og flere, så derfor har ærkebispedømmet Milano oprettet en hotline, hvortil ængstelige katolikker kan ringe for at få navn og adresse på den nærmeste exorcist-præst. For at klare behovet har ærkebispedømmet fordoblet deres antal i de senere år. En præst siges at foretage op til 120 djævluddrivelser om dagen. ”Men så mange bliver der ikke tilstrækkelig tid i det enkelte tilfælde, blot til en hurtig velsignelse. Ingen skulle foretage mere end to til fire,” siger mgr. Mascheroni fra ærkebiskoppens kontor.

Der er ingen forklaring på det stigende antal henvendelser, men mgr. Mascheroni mener, at en forklaring kunne være det stigende antal forældre, der har problemer med deres ulydige teenagerbørn. Men det har jo ikke meget med djævelen at gøre, siger han, idet han samtidig gør opmærksom op, at de virkelige djævlbesættelser efter hans erfaring er uhyre sjældne.

Ikke alle er enige heri. Fader Gabriele Amorth, der var Vatikanets chefoxorcist i mere end 25 år, hævder at have beskæftiget sig med 70.000 sager. Efter hans opfattelse er djævelen meget aktiv inden for Vatikanets mure og nævner som eksempel dets ”cover up”, da schweizergardens kommandør Alois Estermann, hans kone og en anden gardist blev myrdet i 1998. - Vi andre kan nok finde på mange andre eksempler! (Kilde: *The Independent* 29. november 2012)

5. USA: Økumenisk sogn og messe truet

I Virginia Beach i Florida er The Church of the Holy Apostles et fælles sogn for katolske og episkopale kristne. Det har en præst fra hvert kirkesamfund, som deles om de pastorale opgaver. Sådan har det været i 35 år. I en jubilæumsgudstjeneste den 1. november deltog den tidligere katolske biskop Walter Sullivan, som havde været aktiv ved oprettelsen af sognet i 1977. ”Der er en vidunderlig ånd af fællesskab på dette sted,” sagde han i sin prædiken og roste sognebørnene for deres ”solidariske vision” og deres ”modige økumenisme”.

Dagen efter modtog den katolske sognepræst imidlertid et brev fra sin biskop Francis DiLorenzo. Heri fik han at vide, at han var løst fra sine opgaver og skulle fraflytte sognet. Desuden ville biskoppen sende et hold for at undersøge, om sognets gudstjenester nu også er i overensstemmelse med katolsk praksis.

Sognebørnene er chokerede og bange for, at biskoppen vil forbyde, at katolikker og episkopale har en kombineret, fælles liturgi. Den har, siger de, bragt familier sammen og været med til at knytte bånd på tværs af kirkelige grænser. "For os har arrangementet været Gudsendt," siger katolikken Lee Startt. "Før måtte vi gå hver til sit søndag morgen, for min kone ville gå til sin kirke og jeg til min. Men det at vi her kan dyrke Gud sammen under ét tag, har været vidunderligt." En anden katolik siger: "Menighedens medlemmer er tæt knyttet til hinanden ... For det meste tænker vi slet ikke på, om en er katolik eller episkopal. Vi er et fællesskab."

Og den fratrådte sognepræst fortæller: Lige fra begyndelsen har arrangementet fremkaldt løftede øjenbryn hos kirkens hierarki. Rom var ikke begejstret, for selv om det ikke er usædvanligt, at katolikker låner deres kirker og lokaler ud til andre kristne trosretninger, var et kombineret sogn med fælles liturgi noget uhørt. I de første år skiftedes de to præster til at prædike, og menigheden var fælles som sangen, læsningerne og bønnerne. Når de kom til eukaristien, gik katolikker og episkopale til hver sit værelse. Dette ændrede sig for tredive år siden og siden er menigheden forblevet samlet under hele gudstjenesten. Helt fælles er den dog stadig ikke, for kirken har to altre. Når man kommer til kommuniionsbønnerne, går præsterne hver til sit og beder næsten de samme bønner højt, hvorpå katolikker modtager nadveren ved deres alter og protestanterne ved deres. Selv om biskop DiLorenzo aldrig har været henrykt for arrangementet, regner sognepræsten ikke med, at han vil forbyde de fælles gudstjenester. En talsmand for biskoppen udtaler da også, at biskoppen ikke har planer om at nedlægge sognet, men ønsker visse mindre ændringer i liturgien.

(Kilde: *The Virgiana-Pilot* 10. november 2012)

6. USA: Universitet trækker ansættelse tilbage

Den katolske teolog Tina Beattie er professor på universitetet i Roehampton i England og regelmæssig kommentator i *The Tablet*. Hun anses for en af de førende eksperter, når det drejer sig om etiske og feministiske emner. San Diego's katolske universitet i Californien havde derfor tildelt hende et såkaldt *visiting fellowship*, således at hun fra begyndelsen af november skulle stå for et kursus med titlen "Visioner om paradiset: kvinder, synd og frelse i kristen kunst fra senmiddelalderen og renæssancen."

Ti dage før Beattie skulle flyve til USA, modtog hun imidlertid et brev fra universitetets rektor, der fortalte hende, at indbydelsen var kaldt tilbage på grund af hendes offentlige afvigelser fra kirkens morallære. Det har vakt stor opstandelse i såvel England som USA. Selv siger Beattie: "Dette her handler ikke om mig, det handler om en ændring i den katolske kirkes kultur, som vi skal være meget, meget bekymret for."

Det er dog ikke første gang, Beattie bortdømmes. Det skete også i september, hvor en indbydelse til at tale i den katolske Clifton domkirke i England i anledning af 50-året for Det andet Vatikankoncil blev trukket tilbage af efter pres fra den lokale biskop. Årsag: Beattie havde en måned tidligere været medunderskriver på et åbent brev til fordel for homoseksuelle ægteskaber i *The Times*.

Det er heller ikke første gang, universitetet i San Diego efter biskoppelig pres trækker en given indbydelse tilbage, for det overgik også den kendte feministiske teolog Rosemary Radford Ruether i 2008. (Kilde: *Vatican Insider* 6. november 2012).

Uden at ville sammenligne mig med disse to teologiske kapaciteter har jeg oplevet det samme. Jeg har, som nogle af jer sikkert ved, skrevet flere historiske afhandlinger om klostervæsen i senmiddelalderens Danmark, om reformkatolikken Poul Helgesen og om broder Jacob. Gennem årene har jeg holdt forelæsninger og foredrag derom på universiteterne, på folkeuniversiteterne, på efteruddannelseskurser for gymnasielærere og ved møder, arrangeret af præster i Folkekirken. Men talt i en katolsk forsamling har jeg aldrig. Derfor henvendte jeg mig for nogle år siden til dels AC (*Academicum Catholicum*: den katolske studenterforening), dels til ældreklubben i mit sogn her på Frederiksberg. Begge steder blev jeg afvist med den begrundelse, at jeg som formand for VEOK ikke var i overensstemmelse med kirkens lære!

I de "rigtige" katolske kredse ønskes ingen debat - selv ikke om emner, der er femhundrede år gamle. Så for mig hedder AC nu NAC (*Non-academicum Catholicum*).

7. USA: Vatikanet smider Father Bourgeois på porten

Father Roy Bourgeois er medlem af Catholic Foreign Mission Society of America, også kendt som Maryknoll Fathers and Brothers. Det har han været i 45 år, af hvilke de 39 som præst. Han har virket i Latinamerika og i årtier været en aktiv fredsaktivist. I de senere år har han været aktiv i kampen for kvindelige præster.

Roy Bourgeois, nr. tre fra venstre, under en demonstration på Via della Conciliazione i retning mod Vatikanet 17. oktober 2011.

Nu har Vatikanet sagt stop. I en pressemeddelelse fra Maryknoll-selskabet, udsendt den 19. november 2012, hedder det:

"Vatikanets Kongregation for Troslæren har den 4. oktober 2012 kanonisk udelukket Roy Bourgeois fra the Catholic Foreign Mission Society of America, også kendt som Maryknoll Fathers and Brothers. Denne beslutning løser Maryknoll-præsten fra alle hellige bånd.

Som præst har Hr. Bourgeois i 2008 deltaget i en ugyldig ordination af en kvinde og i en simuleret messe i Lexington, Kentucky. Med tålmodighed har Den hellige Stol og Maryknoll Selskabet opfordret ham til at forson sig med den katolske kirke. I stedet har Hr. Bourgeois valgt at føre en kamp mod den katolske kirkes lære i sekulære og ikke-katolske forsamlinger. Det er foregået uden tilladelse af de lokale amerikanske katolske biskopper og har ignoreret de troendes følelser over hele landet. Ulydighed og tale imod den katolske kirkes lære om kvindelig ordination har ført til hans ekskommunikation, udelukkelse og lægmandsgørelse.

Hr. Bourgeois vælger frit sine synspunkter og handlinger, og alle medlemmer af Maryknoll Selskabet er kede af, at forsoningen mislykkedes. Ved hans afsked takker Maryknoll Selskabet på det varmeste Roy Bourgeois for hans tjeneste, og alle medlemmer ønsker ham alt godt i hans personlige liv. I retfærdighedens og kærlighedens ånd vil Maryknoll hjælpe ham med denne overgang [fra præst til lægmand].”

Ved sin tilstedeværelse i kirken og sin prædiken ved Janice Sevre-Duszynska's præstevielse i 2008 og hans efterfølgelse koncelebration med hende ved hendes første messe, påtog Father Bourgeois sig en exkommunikation *latae sententiae*, det vil sige en automatisk exkommunikation. (se VEOKs nyhedsmail nrr. 53-56, 2008). Siden da har der været ført drøftelser mellem ham og selskabets ledelse. Ledelsen bad ham trække sin støtte til kvindelig ordination tilbage, men det ville han ikke. ”Hvad I beder mig om, er at lyve og sige, at jeg ikke tror, at Gud har kaldet både mænd og kvinde til præsteembedet. Det kan jeg ikke, og derfor kan jeg ikke trække min støtte tilbage,” hed det i hans svar.

I foråret 2012 foretog selskabets øverste råd en afstemning om at udelukke Father Bourgeois. To rådsmedlemmer stemte for, tre afstod fra at stemme. Herefter mødtes han med selskabets leder den 6. juni. En mulig udelukkelse blev ikke drøftet, og man blev enig om at fortsætte dialogen. Men den har Vatikanet nu med sin indgriben altså standset.

At Father Bourgeois nu er blevet smidt ud af selskabet, af præstestanden og af kirken, har fremkaldt voldsomme reaktioner i USA. Kirkejurister stiller spørgsmålstejn ved, om Vatikanet har lovhjemmel til at smide ham ud af selskabet, for det er en indblanding i dets indre anliggender. De ser det som udtryk for, at Vatikanet er hunderød for, at kravet om kvindelig ordination skal brede sig og derfor har valgt at skride hårdt ind for at afskrække andre præster i at bakke op om kravet. Spørgsmålet er dog om det lykkes.

Father John Sivalon, der var leder af Maryknoll Selskabet 2002-2008, udtaler i en kommentar sin fulde støtte til Father Bourgeois. ”Min egen stilling ville være at støtte kvinders ordination, og jeg regner med, at mange præster i Maryknoll ville gøre det samme. Når vi ser, hvad der sker i kirken i dag, tror jeg, vi alle tænker, at den bliver mindre og mindre relevant og mindre og mindre åben for den mulighed, at Ånden taler gennem verden og gennem andre. Jeg ser sikker på, at folk, som kender Roy, stadig vil opfatte ham som præst og respektere ham som præst, uanset hvad Kongregationen i Rom har gjort.”

Selv siger Father Bourgeois: ”Det er meget vanskeligt og smertefuldt. Vatikanet og Maryknoll kan fjerne mig, men de kan ikke fjerne spørgsmålet om lighed mellem kønnene i den katolske kirke. Når der er uretfærdighed, er tavshed et medansvar. Min samvittighed tvang mig til at bryde tavsheden og tale om sexismens synd i min kirke. Det eneste, jeg beklager, er, at det tog så lang tid for mig at reagere på mandens magt og dominans i kirken.”

Han siger videre, at hans støtte til kvindelig ordination er udsprunget af hans ”dybe kærlighed til kirken. Som katolikker bekender vi, at Gud har skabt manden og kvinden med lige værd og værdighed. Som præster bekender vi, at vort kald kommer fra Gud. Hvem af os mænd kan sige, at vort kald er ægte, men at Guds kald til en kvinde ikke er det? Udelukkelsen af kvinder fra præsteembedet er en grov uretfærdighed imod kvinder, imod vor kirke og imod vor Gud, som kalder både mænd og kvinder til at blive præster.”

(Kilde: National Catholic Reporter 19. november 2012)

8. USA: Dokumentarfilmen: ”Mea maxima culpa”

USA's mest roste dokumentarfilminstruktør Alex Gibney er netop udsendt dokumentarfilmen ”Mea maxima culpa: The Silence in the House of God”. I filmen følger vi fire af de formodede 200 døde drenge, som fra begyndelsen af 1950'erne blev misbrugt af Father Murphy på St. John's School for the Deaf i staten Wisconsin.

Med tegnsprog, som oversættes gennem voice-over og undertekster, fortæller de fire nu voksne mænd i detaljer, om hvordan de blev misbrugt i barndommen. Derefter følger forskellige interviews for at perspektivere sagen, bl.a. med psykologen Richard Sipe, en tidligere benediktinermunk, som arbejdede med problemprester, og Patrick Wall, også tidligere munk, som troede, at hans opgave var at afsløre overgrebene, men i stedet blev opmuntret til at feje dem ind under gulvtæppet.

Herefter går filmen over til at beskæftige sig med alle de skandaler, der kom frem efter år 2000. Flere journalister og advokater, der har været involveret i sagerne, optræder i filmen. Det samme gør en række journalister, bosiddende i Rom, som har specialiseret sig i vaticanske forhold. Resultatet er et billede af en institution, som ifølge Gibney, har gjort situationen uløselig. Filmene nævner også, at pave Benedikt som kardinal beordrede alle misbrugssager sendt til sit kontor, hvorfor enhver påstand om at hans manglende indskriden skulle skyldes uvidenhed bliver svær at forsvare. Den omtaler også Ratzingers korrespondance med biskoppen i Milwaukee og hans forflyttelse af en pædofil præst, dengang han var ærkebiskop i München. Til sidst kommer budskabet frem: den katolske kirke er ude af stand til at løse problemerne, men må tvinges dertil af regeringer, som står til ansvar - ikke over for Gud, men over for deres borgere.

Filmene har vakt stor opstandelse i USA. De fire mænds beretninger er så rystende, at en amerikansk avis har ment, at alle katolikker burde tvinges til at se den. En anden avis kalder den en øjenåbner af dimensioner. Andre har dog ikke været så positive. I *Catholic World Report* bedømmes filmene ikke overraskende som ”en anti-katolsk bredside, camoufleret som en dokumentarfilm.”

Filmene, der blev afvist af filmfestivalerne i Venezia og Rom, vandt en pris i England, og vil nu blive vist på filmfestivalen i Toronto. Mange amerikanske filmmedier tror, at den har gode chancer for at blive indstillet til en Oscar. Mon ikke DR2 viser den i løbet af 2013?

(Kilder: *The Daily Beast* 9. september 2012, *The Hollywood Reporter* 27. september 2012, og *Kristeligt Dagblad* 20. november 2012)

9. Chile: Biskop trådt tilbage pga. seksuelt misbrug af en dreng

Vatikanet har meddelt, at det har anerkendt den 47-årige biskop Marco Antonio Ordenes Fernandez' resignation, og at det er i gang med at undersøge beskyldningerne imod ham for seksuelt misbrug af en kordreng. Offeret, der nu er 30, siger, at overgrebene begyndte, da han var 15: "Vi blev venner, fordi jeg fortalte ham, at jeg var interesseret i at blive præst. Først var der tale om voldtægt, siden blev vi elskere."

Nogle få amerikanske biskopper har trukket sig efter beskyldninger om seksuelt misbrug. Det samme har den biskop Georg Müller i Norge og den belgiske biskop Roger Vangheluwe. Senest er den canadiske biskop Lahey i maj 2012 blevet gjort til lægmand, fordi han var blevet dømt for besiddelse af børneporno. Det sidste er ret specielt, for normalt har de anklagede og fratrådte biskopper ikke mistet deres biskoppelige værdighed. Ja, kardinal-ærkebiskop Gröer af Wien fortsatte med at optræde i fuldt kardinalskrud og ville også have deltaget i det sidste konklave, hvis han ikke var død to år forinden.

(Kilde: *Huffington Post*, 9. oktober 2012)

10. England: Ansvar for sexovergreb

St. William's School i Market Weighton nær Hull blev lukket i 1994, efter at dens rektor, broder James Carragher var blevet anklaget og senere dømt for seksuelle misbrug af kostskolens drenge gennem tyve år. Efterfølgende er 200 andre trådt frem og fortalt, at de også var blevet misbrugt af skolens lærere, så nu er skolens ledelse og De La Salle-kongregationen, som forsynede skolen med lærere, blevet mødt med et erstatningskrav på 8 mill. engelske pund (74 mill. kr.).

Kongregationen hævdede, at den ikke kunne være ansvarlig for, hvad dens undervisende brødre måtte have foretaget sig, og heri fik de ret af såvel Overretten (High Court) som Appelretten. Deres afgørelse blev dog indanket for Højesteret (Supreme Court), som nu har bestemt, at kongregationen må dele ansvaret med bispedømmet Middlesbrough, som ejede og stod for driften af kostskolen. Bispedømmet er godt tilfreds med afgørelsen, for så hænger det ikke alene på hele ansvaret. Provincialen for De La Salle-brødrene siger, at de tager dommen til efterretning, så nu kan retten begynde at tage stilling til de mange erstatningskrav.

(Kilde: *Catholic Herald* 21. november 2012)

11. Schweiz: To reformudtalelser

Kirken må finde en løsning på de gengiftes problem, for de kan ikke alle betragtes som syndere. Det var budskabet i biskop Felix Gmur af Basels tale på den lige afholdte synode.

"Menneskelige forhold er forskellige, nogle lever i et ægteskab, som kirken betragter som en familie, andre i "quasi-familiære" relationer. Ikke alle mennesker lever på en måde, som vi synes, de skal. Der er dem, som har været gift, skilt og nu er gengifte. De betragtes som syndere og må ikke modtage kommunionen."

”Vi har behov for at genoverveje situationen, for ethvert tilfælde er forskelligt. Jeg kender et par, som har været gift i halvtreds år og begge havde i en kort periode været gift, inden de mødte hinanden. Tæller disse halvtreds år ikke? Er disse ægtefæller ikke andet end syndere? Måske har kirken brug for at overveje en ny måde at behandle sådanne sager. Jeg tror emnet bør tages alvorligt, selv paven har sagt det. Han har endnu ikke anvist en vej til at løse problemet. Måske tænker han over, hvordan det skal tackles.” (Kilde: *Vatican Insider* 19. oktober 2012)

Er den schweiziske biskop forsigtig (”Måske har kirken ... Måske tænker han over ...”), er abbed Martin Werlen, der er chef for benediktinerklostret i Einsiedeln og som sådan medlem af den schweiziske bispekonference, mere direkte. Han har lige udsendt et lille hæfte med titlen: ”Find i fællesskab gløderne under ilden” - en titel, inspireret af kardinal Martini’s sidste interview (se VEOK-Info nr. 24 af 6-nov-12). Heri skriver han blandt andet:

”Alle et bispedømmets døbte og konfirmerede burde være med til at vælge deres biskop. Måske skulle kardinalerne være åremålsansat. For eksempel kunne folk fra hele verden, kvinder og mænd, unge og knap så unge, blive medlemmer af kardinalkollegiet for en periode af fem år. Hvis for eksempel disse mennesker mødtes med paven hver tredje måned, ville det kunne bringe en ny dynamik ind i kirkens lederskab.”

Abbeden taler om en ”selvforskyldt katastrofe” (*selbstverschuldete Schlamassel*) i nutidens katolske kirke. ”Når problemer ikke behandles, når man end ikke må tale om dem, så risikerer man at bringe kirkens troværdighed, ja selve troens indhold i fare.”

Idet han bruger de østrigske præsters slogan ”Appel til ulydighed”, konstaterer han, at det er en ulydighedens handling, når der ikke lyttes til folk og realiteterne ikke tages alvorligt. ”Fordi kirkelederne ikke lever op til deres pligt og dermed er ulydige, opstår ulydighedsinitiativer som et råb om hjælp. Det er forståeligt, men kan også føre til skisma og et farvel til kirken.” Selv om han har forståelse for sådanne initiativer, ønsker han at gå en anden vej: sammen at finde gløderne i asken.

Abbeden stiller ikke krav, han ønsker snarere at tilbyde nogle udgangspunkter for en bred diskussion inden for kirken. Eller som han siger: ”Ilden mangler. Vi bliver nødt til at forholde os til situationen og se, hvad der ligger bag den. Problemerne er velkendte. Men kun lidt sker for at løse dem.”

Abbedens lille hæfte blev revet væk, for allerede efter tre dage var alle eksemplarer solgt i abbediets boghandel. Nu er et andet oplag på vej. (Kilde: *Church Reform* 13. november 2012)